

IIASA — MEDNARODNI INŠTITUT ZA UPORABNO SISTEMSKO ANALIZO

Janez Lapajne*

UDK 061.6 (100) : 517

Mednarodni inštitut za uporabno sistemsko analizo (The International Institute for Applied Systems Analysis — IIASA) s sedežem v Laxenburgu pri Dunaju je mednarodna nevladna raziskovalna organizacija. Inštitut je bil ustanovljen leta 1972 na pobudo ZDA in ZSSR. V IIASA so kot nacionalne članice vključene znanstvene inštitucije iz: Avstrije, Bolgarije, Češko-Slovaške federativne republike, Finske, Francije, Italije, Japonske, Kanade, Nemčije, Madžarske, Nizozemske, Poljske, Skupnosti neodvisnih držav, Švedske in ZDA.

Program raziskav IIASA vključuje globalne in regionalne ekološke in demografske dejavnike in njihovo soodvisnost, tehnološki in gospodarski razvoj, vedo o sistemih in odločanju ter mednarodna pogajanja. Cilj inštituta je priprava objektivnih, splošno priznanih, pravočasnih in koristnih informacij, navodil in smernic ter opcij glede na posledice globalnih ekoloških in družbenih sprememb.

Sedanje raziskave obsegajo globalno klimatsko spremembo, računalniško modeliranje globalne vegetacije, onesnaženje s težkimi kovinami, kisli dež, umiranje

gozdov, prehode centralnega planiranja v tržno gospodarstvo, družbene in gospodarske posledice demografskih sprememb, vidike mednarodnih pogajanj ter razvoj teorije in metod sistemske analize.

Raziskovalne projekte koordinira skupina stalnih znanstvenih sodelavcev IIASA v povezavi s svetovno mrežo raziskovalcev in raziskovalnih organizacij ter ljudi, ki oblikujejo raziskovalno politiko. IASSA objavlja rezultate raziskav v knjigah, znanstvenih časopisih, raziskovalnih poročilih in v lastni reviji Options, ki izhaja četrtletno.

* Dr. geofizike, Ministrstvo za varstvo okolja in urejanje prostora, Seizmološki zavod Republike Slovenije, Kersnikova 3, Ljubljana.

XX. GENERALNA SKUPŠČINA IUGG, DUNAJ, 11.—24. AVGUST 1991

Ina Cević*

UDK 061.31 (436.1) »1991« : 91

Mednarodna unija za geodezijo in geofiziko (IUGG) je bila ustanovljena leta 1919 kot ustanova, ki skrbi za znanstveno raziskovanje Zemlje in uporabo novih spoznanj predvsem v smislu bolj racionalnega in varnejšega življenja človeka na Zemlji. V Uniji je leta 1991 sodelovalo 78 držav članic.

Unija promovira in koordinira fizikalne, kemične in matematične študije Zemlje, kot so oblika Zemlje, gravitacijsko in magnetno polje, dinamika Zemlje, notranja struktura, hidrologija, oceani, atmosfera, ionosfera, magnetosfera ter analogni problemi v zvezi z Luno ali planeti. IUGG sodeluje tudi z Unescom pri študiju naravnih nesreč.

IUGG sestavlja sedem neodvisnih mednarodnih združenj: za geodezijo (IAG), seizmologijo in fiziko notranjosti Zemlje (IASPEI), vulkanologijo in kemijo notranjosti Zemlje (IAVCEI), geomagnetizem in aeronomijo (IAGA), meteorološko in atmosfersko fiziko (IAMAP), hidrološke vede (IAHS) ter fizikalne oceanografske vede (IAPSO). Vsako združenje izdaja redne informativne biltene z informacijami o sestankih in simpozijih kot tudi publikacije s pomembnimi rezultati posameznih raziskav.

Delo XX. generalne skupščine IUGG je potekalo v obliki skupnih predavanj in simpozijev ter simpozijev, sestankov delovnih skupin in komisij, delavnic ter plenarnih in administrativnih sej posameznih združenj. Skupščine se je udeležilo več

kot 5000 znanstvenikov s celega sveta, med njimi tudi štirje iz Seizmološkega zavoda Republike Slovenije (vsi v IASPEI), ki smo aktivno sodelovali v posameznih delovnih skupinah in komisijah. Med številnimi posterji sta viseli tudi dve karti izo-seist, ki sem ju pripravila za poster dr. Edmunda Fiegweila (Centralni inštitut

za meteorologijo in geodinamiko, Dunaj) o meddržavnem sodelovanju v izmenjavi makroseizmičnih podatkov v primeru potresa na področju Alpe-Adria.

Generalna skupščina IUGG je enkrat na štiri leta. Naslednja bo leta 1995 v Boulderju, Colorado (ZDA).

Božidar Javorović et al., SUVREMENI SUSTAVI CIVILNE OBRANE, Otvoreno sveučilište, Zagreb 1992

Knjiga *Suvremeni sustavi civilne obrane* avtorjev z zagrebške fakultete političnih znanosti je pregledna študija rezultatov njihovega raziskovalnega dela v preteklih letih. Posvečena je civilnim žrtvam agresije na Republiko Hrvaško in tistim, ki

požrtvovalno delujejo pri zaščiti in reševanju ljudi, dobrin in okolja pred vojno stihijo. Sestavljena je iz več vsebinskih delov.

V prvem delu eden od avtorjev (Rozić) opiše zgodovinsko razsežnost civilne zaščite oziroma civilne obrambe. Ogroženost, ki je bila izhodišče človekove zaščitne in reševalne dejavnosti v preteklosti in danes, je v začetku človekove zgodovine izpostavila spontano (refleksno) in neorganizirano (individualno) obliko soočanja človeka z različnimi vrstami groženj. Danes je civilizacijski imperativ, da se človek organizirano zoperstavi naravnim in antropogenim nesrečam ter nevarnostim, ki jih prinaša vojna, in se pred njimi zaščiti. V tem smislu sta v novejši zgodovini opazna dva vzporedna procesa: na eni strani razvoj konceptov, sistemov, ukrepov zaščite in reševanja na nacionalni ravni, na drugi strani pa mednarodnopravno prizadevanje za ublažitev vojnih posledic in za čimbolj učinkovito

* Ministrstvo za varstvo okolja in urejanje prostora, Seizmološki zavod RS, Observatorij, Pot na Golovec 25, Ljubljana.